

ка една бѣжанка робиня по единъ зорганъ, вълненъ шалъ, постелка, орисъ по 2—3 оки и по 10 гроша а на пѣкои и по повече, щото всѣка една — робиня се е благодарила отчасти поне въ страданията и бѣдствията на робството си. Когато се развърнахъ всичкитѣ робиня въ мѣстата си прѣзъ края на Януария и въ началото и срѣдата на Февруария 1878 год. тий се показахъ по-облечени и по добрѣ глѣдани отколкото бѣжанцитѣ въ България, които испомрѣхъ по-вечето отъ студъ, гладъ и прѣди и послѣ завръщанieto си, дѣто повечето отъ тѣхъ бѣхъ бѣдни, одрипани, испоблѣдени и въвсѣмъ ослабнали за полски тѣжки работи. Тѣй или инакъ всички останали живи се завърнахъ на изгорѣлитѣ си огнища, благодарение на огромнитѣ струпани храни отъ турцитѣ по селата съ исклучение на пѣколко, дѣто чрѣзъ тѣхъ останали храни се исхранихъ както селянитѣ, така и гражданитѣ, а пѣкои хора въ пѣкой и друге по съ много храни села, си понаправихъ и подобрихъ състоянието. Таквись бѣхъ изобщо тѣжкитѣ врѣмена съ мжчотинитѣ и неволитѣ си, които прѣтърняхме българитѣ по освобождението ни, а най вече градоветѣ Стара и Нова Загора, Базанлъкъ, Мъгляшь, Шинка, Калоферъ, часть отъ Карлово и Сопотъ съ селата имъ заедно.

VIII. Бѣлѣжки по събитията мѣжду руско-турската война и слѣдствието ѝ въ балканский полуостровъ въ 1877/8 година отъ опълченица Т. Мутевски.

Слѣдъ като пристигна руската война отъ Кишеневъ чрѣзъ Угненъ, главний щабъ се останови въ Плоещъ. Войната стоя въ тоя градъ 30 дена, гдѣто въ това врѣме българскитѣ опълченци, които бѣхъ дошли заедно съ руската война, станахъ 7 дружини подъ командата на Генералъ адютантъ Столетова. Но като се приготвихъ всичкитѣ нуждни потребности отъ руситѣ за прѣминување на Дунава на 15-ий юний, дѣто слѣдъ голѣмото упорствие на турцитѣ, руситѣ, които я минахъ слѣдъ като изгубихъ пѣколко стотини солдати отъ потъванието на ударената пла-